

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

26. 08. 2024 - 01. 09. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 26. 08. sv. Jany Bichier des Ages

Mt 23,13-22; Žl 96,1-2a.2b-3.4-5 Komentář: **2 Sol 1,1-5.11b-12**

Dokážeme Pána reprezentovat jako křesťané v Soluni? Bude jeho jméno oslaveno i skrze nás?

ÚTERÝ 27. 08. památka sv. Moniky

Mt 23,23-26; Žl 96,10.11-12.13 Komentář: **2 Sol 2,1-3a.14-17**

Falešné zprávy a popletení hlav není tedy nic nového. Zbraň proti tomu je podobná jako tenkrát: dobrý čin i dobré slovo.

STŘEDA 28. 08. památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve

Mt 23,27-32; Žl 128,1-2.4-5 Komentář: **2 Sol 3,6-10.16-18**

Mnozí mají zkušenost, že pastorační duchovních, kteří pracovali rukama, přinesla více ovoce. Nenazrál čas se k této praxi vrátit?

ČTVRTEK 29. 08. památka Umučení sv. Jana Křtitele

Jer 1,17-19; Žl 71,1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17 Komentář: **Mk 6,17-29**

„Není dovoleno“ – nekompromisní varování, které je úkolem církve i dnes. Pokud to nedovede, nebo nechce, ztrácí hlavu. Ale jinak než Jan Křtitel.

PÁTEK 30. 08. sv. Fiakra, mnicha, poustevníka

Mt 25,1-13; Žl 33,1-2.4-5.10-11 Komentář: **1 Kor 1,17-25**

Nauka o kříži je opravdu vysvobozením z neplodných spekulací naší bohaté společnosti. Budu myslet na pronásledované křesťany, kteří teorii potvrzují svým utrpením...

SOBOTA 31. 08. sv. Rajmunda Nonnatus, řeholníka, kardinála OdeM

Mt 25,14-30; Žl 33,12-13.18-19.20-21 Komentář: **1 Kor 1,26-31**

Mohu mít radost z toho, že Pán „zahanbuje mocné“. A děkuji, že o Něm vím! Kéž mě to naplní pokorou, ale i sebevědomím.

22. neděle v mezidobí - Cyklus B - 01. 09. 2024

Začíná školní rok

a s ním jako by se změnila i témata čtení. Vracíme se k Markovu evangeliu a na několik nedělí nahlédneme do listu svatého Jakuba. Dnešní text evangelia otevře

velké téma: Jaký je rozdíl mezi bezduchým a oduševnělým zachováváním tradic?
A připojme i modlitbu za ty, kdo nastupují do školy, i za jejich učitele.

1. ČTENÍ

Kniha

Deuteronomium je shrnutím, ale i novou interpretací Mojžíšova zákona. Po úvodu (tři kapitoly) shrnujícím příchod do Izraele začíná naším textem opakování Zákona. Slavnostní úvodní formule naznačuje význam dokumentu a jeho poslání.

Dt 4,1-2.6-8

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat přikazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme?

A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji?“

ŽALM 15,2-3a.3b-4.5bc

Kratičký Žalm 15 (5 veršů) opěvuje základní přesvědčení: kdo žije v souladu s pravidly Božího zákona, je šťastný.

Odpověď: Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

**Kdo žije bez vady a koná spravedlnost,
upřímně smýšlí ve svém srdci,
svým jazykem nepomlouvá.**

**Nečiní příkoří svému bližnímu,
netupí svého souseda.**

**Nešlechtným člověkem pohrdá,
ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.**

**Kdo nelichváří svými penězi
a nebere úplatky proti nevinnému.**

**Kdo takto jedná,
nikdy nezakolísá!**

2. ČTENÍ

Jakubova epištola hned od prvních veršů začíná ostrým tónem. Jakub povzbuzuje zkoušené, ale ostře kárá ty, kdo se povyšují. Na to navazuje náš text. Je povzbuzením k pokoře a k radosti z Božího a nikoli jen našeho díla.

Jak 1,17-18.21b-22.27

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světel, u něhož není změna ani ztemnění, (jaké je působeno u hvězd) otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli (jako) prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvrněný od světa.

EVANGELIUM

Od 6. verše 6. kapitoly Markova evangelia se mění vztah Ježíš – farizeové – učedníci. Ježíš se soustředí na učedníky a prohlubuje se neporozumění farizeů. Ve vybraném textu jsou vypuštěny důležité pasáže ukazující tento posun (v. 17). Popsaná scéna je přesto stěžejní pro pochopení Ježíšova postoje k Zákonu: Neruší Zákon ve smyslu anarchie. Naopak požaduje, aby jednotlivé příkazy byly v našem jednání naplněny vnitřním obsahem: víme, proč takto jednáme.

Mk 7,1-8.14-15.21-23

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: 'Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.' Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ (Ježíš) zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvrňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje.“

K ZAMYŠLENÍ

Církev je vnímána jako instituce zachovávající dávné tradice. Kde je hranice mezi mechanickým, bezduchým ulpěním na stále stejném a mezi skutky, symboly a myšlenkami oživenými v aktuální situaci mocí Božího ducha? Nejednou se uka-zuje, že zachovávání tradic je vlastně formou útěku do jistoty před ohrožujícím světem stále nového rozhodování se. Opakem je potřeba mít něco stále jinak, nezvykle, být hlavně jiní než ostatní... Ježíš dává návod: Duchovní kvalitu nedá-vá tradice, zvyk, móda..., ale to, co je skutečnou příčinou našeho jednání, tedy co motivuje jednání v našem srdci.